

paa den, saa man, at her maatte være en Fejl; det kunde ikke være § 5, thi den handler om de faste Lønninger. Jeg, som havde det Hverv at undersøge Forholdet, slog saa ned paa § 8: „Til Ministeriets Raadighed stilles en samlet Sum af 79,166 Kr.“, som skulle fordeles mellem Kommunitetet og Universitetet til Lønning af Bestillemænd, Betjente og til Medhjælp; den her foreliggende Post var netop en Medhjælpspost. Men jeg kunde ikke der finde 400 Kr. eller 500 Kr. + 100 Kr. og søgte saa møjsommeligt, indtil jeg ved et rent Tilfælde var saa heldig at finde det under Finanslovsforslaget for det kommende Aar, i en Meddelelse fra Kultusministeriet med Hensyn til det Forslag, som det der stillede. Saa fandt jeg Noelen, men, som sagt, det var mere tilfældigt. Sammenhængen er denne, at samtidig med, at man behandlede Finanslovsforslaget for 1892—93, forelaa der et Forslag om de Universitetet og Kommunitetet vedkommende Lønninger. Regeringen havde stillet Forslagene ensartet, saaledes at den Sum, som var foreslaaet paa det særlige Lovforslag, for saa vidt angik den her omhandlede Udgift, ogsaa fandtes paa Finanslovsforslaget. Saa blev Beløbet nedsat begge Steder, men ved en Inturie blev det nedsat med forskellige Summer, og de gik her jævnsides ved Siden af hinanden; saa længe denne særlige Lov ikke var bleven til, kunde Finansloven jo ikke henvisse til den, men i øvrigt var, da man var færdig med Behandlingen af Finansloven, ogsaa denne Lov i det væsentlige vedtagen. Den kom saa den 12te April; under 19de April kom det ministerielle Budget, og her fandtes den Sum, som var betænkt under Finanslovsbehandlingen. Nu kan man ganske vist sige, at her er fremkommet en tilsyneladende Uregelmæssighed, men allerede i Samlingen 1892—93, nemlig ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget for det næste Aar — og det er det, jeg har fundet — forklarede Ministeriet, hvorledes Sammenhængen var, og paaviste, at den rette Sum var den, som fandtes paa Finansloven, og at der i den specielle Lov var kommet en noget mindre Sum — 100 Kr. mindre — end det var paatænkt. Denne Opfattelse fandt Rigsdagens Godkendelse, idet man i begge Ting vedtog Finansloven i Overensstemmelse med Regeringens Forslag. Og da vi saa næste Aar, altsaa sidste Gang, fik en ordinær Finanslov, fandtes Beløbet ogsaa opført der og fandtes opført med en Bemærkning om, at det er indkommet i Finansaaaret 1892—93. Det var altsaa en ligefrem Henvisning til, hvad der var opført paa det ministerielle

Budget, og til det Forbrug, som da var gjort af dette Beløb. Det er derfor formentlig slaaet fast, at til den Sum, som findes i denne Lov af 1892, skal lægges dette Beløb. Jeg kan da ikke godt forstaa, hvorledes Statsrevisorerne have kunnet gøre nogen Indvending her imod, thi her have vi jo i allerhøjeste Grad Rigsdagens Godkendelse af det, der er sket, og denne Godkendelse er søgt saa snart, som det overhovedet var muligt at faa den, inden Udgangen af 1892 ved Behandlingen af det næste Finanslovsforslag. Derfor er ogsaa paa dette Punkt Udvalget fuldstændig enig om, at her er intet at anføre over.

Vi komme dernæst til Kommunitetets Kontorudgifter. Der er her et Honorar til Kammerraad Aagaard for Assistance, ved Kvæsturen i Landbrugssager, og det nævnes som det, der har foranlediget Overfridelsen, tilligemed, at Antallet af Guldmedailler var saa stort. Statsrevisionen hævder, at det udbetalte Honorar burde have været søgt bevilget. Men som vi have oplyst, fremgaar det af adskillige Aars Regnskabsberetninger, at denne Udgift er afholdt fra det ene Aar til det andet, uden at Statsrevisionen dertil har fundet noget at bemærke, idet det er en Assistance, Kvæsturen behøver, og det i øvrigt ikke blot til, hvad der vedrører Universitetet, men ogsaa til, hvad der vedrører de forskellige Fonde, som forvaltes under Kvæsturen. Derfor er Beløbet til de forskellige Tider ført til Udgift snart paa det ene Sted, snart paa det andet, og Udvalget er enig i, at der ikke har været nogen Grund til at gøre nogen Udsættelse i saa Henseende. — I øvrigt skal jeg med Hensyn til selve Sagen — hvad der i og for sig er et underordnet Punkt — gøre den Bemærkning, at naar der tales om Overfridelse, saa har man, ved i Statsrevisionsbetænkningen at gengive Regnskabsberetningens Udtalelser om, hvor Overfridelsen skrives sig fra, udeladt et Ord. Naa, det gør ikke stort, men det viser egentlig Forstellen. Der staar nemlig: dels fra et Honorar til Kammerraad Aagaard, dels navnlig fra det store Antal Guldmedailler. Og hvis man vil forfølge den Sag nærmere, vil man, ved at holde sig til Guldmedaillerne alene, se, at Udgiften dertil har været dobbelt saa stor, og at den, regnet i Gennemsnit for de sidste 10 Aar, vilde have foranlediget hele Overfridelsen. I øvrigt skal jeg bemærke, at Udtalelsen om, hvorfra Overfridelsen skrives sig, ikke er meget værd, thi lige saa vel som man kunde nævne Honoraret til Kammerraad Aagaard og Guldmedaillerne, kunde man nævne en ekstraordinær Rejsseunderstøttelse paa 800 Kr.